

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE MEMBRIS ECCLE-||SIAE MILITANTIS,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

IV. Non esse populi, sed Episcoporu[m] vocare Ministros.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53880)

CAPVT IV.

*Non esse populi, sed Episcoporum, vocare
Ministros.*

SEQUITVR altera propositio. Vocatio seu missio Ministrorum non ad populum pertinet, sed ad Episcopos, & potissimum ad summum Pontificem. De hac propositione satis multa dicta sunt in libro de Pontifice, vbi demonstrauimus, Ecclesiasticam iurisdictionem non esse in ipso cœtu fidelium, sed in capite, id est, in summo Pontifice, & ab eo ad Episcopos ceteros derivari. Probatur igitur hæc propositio primum ex verbo Dei; legimus enim Petro collatam potestatem, Matthæi 16. & Ioan. 21. *Tibi dabo claves. Et, Pasce oves meas.* Et rursus Apostolis Ioan. 20. *Ego mittō vobis, et quorum remitteritis peccata, remittuntur eis.* Multitudini autem fidelium Christus auctor omnis Ecclesiasticae iurisdictionis nihil unquam tribuisse legitur.

Deinde idein hoc probatur ex Apostolica consuetudine. Nam Act. 14. Paulus & Barnabas Episcopi & Apostoli constituebant per ciuitates Presbyteros, & ad Tit. I. *Huius rei gratia, inquit Apostolus, reliqui te Creta, ut constitutas per ciuitates Presbyteros, sicut ego constitui tibi.* Et ipsi etiā Centuriatores Cent. I. lib. 2. cap. 2. fatentur primos Episcopos post Apostolos ab Apostolis constitutos.

Denique idem colligitur ex sequentibus. Demonstrari enim sumus paulò infra, electionem Ministrorum populo non conuenire; ex quo certè sequitur maiori ratione vocationem eidem populo non conuenire. obiec-
tiones aduersariorum omnes simul tum refel-
lentur, cum de electione
disputabitur.

CAPVT